

FELSŐZSOLCA VÁROS ÖNKORMÁNYZAT
KÉPVISELŐ-TESTÜLETE

Ügyiratszám: 1922/2016.	Ellenőrizte: (jegyző)
	Pénzügyileg látta: - (osztályvezető)
Ügyintéző: Kálvin Rita	Megtárgyalja: Képviselő-testület
Előterjesztő: Dr. Tóth Lajos polgármester	Előzetesen tárgyalja: -
A döntéshez egyszerű ☒ minősített ☐ többség szükséges	
Az előterjesztést nyílt ülésen kell tárgyalni	☒
Az előterjesztést zárt ülésen kell tárgyalni	☐
Az előterjesztés zárt ülésen tárgyalható	☐
A rendelettervezetet társadalmi egyeztetésre kell bocsátani	☐
Melléklet:	☐ 1
Függelék:	☐ -
Az előterjesztés kapcsán érintettségét jelezte:	-
Az előterjesztés a Képviselő-testület munkaterv szerinti	☒ rendkívüli ☐ ülésére készült.

JAVASLAT
Zsolcai Hírmondóban történő megjelentetésre

Tisztelt Képviselő-testület!

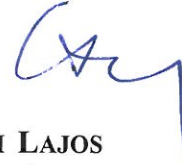
Fehér Attila 2016. április 28-án hozzám eljuttatott megkeresésében kérte a Képviselő-testületet, mint a Zsolcai Hírmondó felelős kiadóját, hogy az árvíz kapcsán született végzést - az ellene szóló vádirathoz hasonlóan - teljes terjedelmében közölje a lakosság hiteles és tárgyilagos tájékoztatása érdekében. Fehér Attila azért kereste meg a Képviselő-testületet kérésével, mert az újság főszerkesztőjétől 2016. február 16-tól nem kapott választ, és az azóta megjelent két lapszám sem tartalmazta az általa kért reagálást.

A Képviselő-testület az április 29-i rendkívüli ülésén tárgyalta az ügyről, majd elhalasztotta a döntést arról, hogy Fehér Attila kérelmére a Miskolci Törvényszék végzését a Zsolcai Hírmondóban közöljék, illetve arról döntöttek, hogy a vádirat megjelentetéséről megkérdezik Németh Csaba ügyvezető igazgatót, a Zsolcai Hírmondó főszerkesztőjét.

Németh Csaba szóban tájékoztatott arról, hogy a vádiratról a Zsolcai Hírmondóban megjelentetett anyagot a bíróságtól kapta, illetve rendelkezésemre bocsátotta a Miskolci Törvényszék, mint másodfokú bíróság végzését, amelyet egy határozati javaslattal együtt a jelentéshez mellékelek. Kérem a testület döntését a kérdésben.

Felsőzsolca, 2016. május 11.

KSZ

DR. TÓTH LAJOS
polgármester

HATÁROZATI JAVASLAT

Tárgy: Zsolcai Hírmondóban történő megjelentetés

Felsőzsolca Város Önkormányzat Képviselő-testülete - Fehér Attila kérésére - megjelenteti a Zsolcai Hírmondóban a Miskolci Törvényszék, mint másodfokú bíróság végzésének rendelkező részét a lakosság hiteles és tárgyilagos tájékoztatása érdekében a lap soron következő számában. Tekintettel a végzés indokolásának hosszúságára, azt teljes terjedelmében Felsőzsolca város honlapján teszi közzé.

Felelős: **Dr. Tóth Lajos polgármester és Németh Csaba, a Zsolcai Hírmondó főszerkesztője**

Határidő: **értelemszerűen**

Miskolci Törvényszék, mint másodfokú bíróság
7.Bf.879/2015/6. szám

A Miskolci Törvényszék, mint másodfokú bíróság a **2015. évi december hó 09.** napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és **2015. évi december hó 16.** napján kihirdette a következő

v é g z é s t :

A gondatlanságból elkövetett közveszélyokozás vétsége miatt **Fehér Attila József** ellen indult büntetőügyben a **Miskolci Járásbíróság** 2015. évi június hó 19. napján kelt 9.B.1175/2013/56. számú ítéletét **helybenhagyja**.

Felhívja az elsőfokú bíróságot, hogy Fehér Attila József vádlott felmentése folytán a meghatalmazott védő díja és költsége, illetve a vádlott költsége tárgyában különleges eljárás keretei között rendelkezék.

I n d o k o l á s :

A **Miskolci Járásbíróság** a rendelkező részben megjelölt ítéletében Fehér Attila József vádlottat az ellene az 1978.évi IV. tv. 259.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés III. fordulatába ütköző, de (4) bekezdés I. fordulata szerint minősülő és büntetendő gondatlanságból elkövetett közveszélyokozás vétsége miatt emelt vád alól felmentette. Megállapította, hogy az eljárás során felmerült 854.760.- forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen az **ügyész jelentett be fellebbezést** a vádlott terhére a felmentése miatt, bűnösségének megállapítása érdekében, majd fellebbezését - annak írásban előterjesztett indokolásában foglaltak szerint - az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése érdekében tartotta fenn. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, ugyanis a megállapított tényekből további tényekre helytelen következtetést vont, illetőleg indokolási kötelezettségének sem tett teljes mértékben eleget. Utalt a helyi önkormányzatokról szóló 1990.évi LXV. tv. 8.§ (1) és (3) bekezdésében, 9.§ (1) bekezdésében foglaltakra, a vízgazdálkodásról szóló 1995.évi LVII. tv. 4.§ (1) bekezdés f) pontjában, 7.§ (3) és (4) bekezdésében írt rendelkezésekre, valamint a 232/1996. (XII.26.) Kormányrendelet 8.§ (1) bekezdés b) pontjára, a 10/1997. (VII.17.) KHVM rendelet 3.§ (1) bekezdésére, 8.§ (1) bekezdésének b) pontjára, (2) bekezdésében és a 3.§ (3) bekezdésében írt rendelkezésekre, mely jogszabályi rendelkezések alapján a vádlott annak ellenére nem gondoskodott a védekezési terv elkészítéséről Felsőzsolca vonatkozásában, hogy az Észak-magyarországi Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság igazgatója 2009. november 3.napján megküldte Felsőzsolca Város Önkormányzata Polgármesteri Hivatalának a terv elkészítéséhez szükséges vízügyi szakvéleményt. A vádlottnak polgármesterként ismernie kellett volna a hivatkozott jogszabályokat és az abban foglalt kötelezettségének eleget kellett volna tennie, többek között gondoskodnia kellett volna arról, hogy Felsőzsolca város rendelkezzen árvízvédelmi tervvel. Kifejtette, hogy Felsőzsolca város költségvetése mellett lehetőség lett volna a terv elkészítése költségének előteremtésére. Nem értett egyet az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, mely szerint a vízkárelhárítási terv elkészítésére nem volt közvetlen és egyértelmű előírás és az nem volt törvényi szintű kötelező önkormányzati feladatként meghatározva. Jancsó László szakértői véleménye megállapításainak, illetve a felsorolt jogszabályok rendelkezéseinek az összevetéséből az állapítható meg, hogy a járásbíróság a megállapított tényekből további tényekre helytelen következtetést vont le, ugyanis a jogszabályok egyértelműen a védekezésre kötelezett, azaz a polgármester feladatkörébe utalta az árvízvédelmi terv elkészítését és a szakértői vélemény adatai szerint a terv birtokában a védekezés hatékonyabb lett volna. Ezen megállapítás érvényességét nem csökkenti az a tény, hogy Felsőzsolca településen az eseményeket megelőzően történt ellenőrzések során nem hiányolták ezen tervet, ugyanis Rinyu Zsuzsanna tanú által végzett ellenőrzés a polgári védelmi tervek meglétére terjedt ki, az árvízvédelmi tervek meglétét, illetőleg annak érvényességét nem ellenőrizte. Az ügyészi álláspont szerint a hivatkozott

jogszabályi kötelezés attól függetlenül kötelezettséget ró a polgármesterre, hogy az árvízvédelmi terv elkészítését előíró jogszabályok a terv elkészítésének elmulasztásához semmilyen szankciót nem fűztek.

Kifejtette továbbá, hogy a gondatlan közveszélyokozás vétsége nem eredmény büncselekmény, így az sem bír jelentőséggel, hogy egy meglévő terv alkalmazása esetén milyen nagyságrenddel kisebb károk keletkeztek volna az árvízi elöntés során. A cselekmény megállapításához elegendő az, hogy a mulasztás, azaz a terv el nem készítése és a közveszély elhárítása, illetőleg következményeinek enyhítésének akadályozása közötti okozati összefüggés fennálljon. Abban a tekintetben, hogy a vádlott, mint polgármester e jogszabályi kötelezettségét nem ismerte, gondolatlanság, mégpedig annak enyhébb foka, negligencia terheli, hiszen a vádlott a tevékenységét szabályozó jogszabályi környezet megismerésénél nem tanúsított elvárható figyelmet, körültekintést, így nem szerzett tudomást arról, hogy ilyen jellegű tervet kellett volna készíttetnie. Az elsőfokú bíróság ítéletének logikáját elfogadva semmilyen állami, önkormányzati vezető személy büncselekményi felelőssége nem lenne megállapítható az olyan jellegű kötelezettség megszegése miatt, amelyről kellő gondosság tanúsítása mellett tudnia kellett volna, azonban gondatlansága miatt erről nem rendelkezett kellő információval. Ez esetben felelősségét továbbháríthatná beosztottjaira azzal, hogy őt nem tájékoztatták arról, hogy tevékenysége során milyen jellegű kötelezettségnek kell eleget tennie. A járásbíróság ezen ítéleti rendelkezése az általános jogelvekkel nem egyeztethető össze, ugyanis egy önkormányzati vezetőnek kellő gondosság tanúsítása mellett a reá vonatkozó jogszabályokat ismernie kell és azokat betartva, annak megfelelő cselekvést kell tanúsítania, eredményesen nem hivatkozhat arra, hogy őt nem tájékoztatták arról, hogy milyen jogszabályokat kell betartania. Az a tény továbbá, hogy az árvízvédelmi veszélyeztetettségnek kitett települések egy részében az árvízvédelmi tervek elkészültek, azt a megállapítást támasztja alá, hogy ezen tervek elkészítése objektív akadályba nem ütközött, az pusztán kellő gondosság és körültekintés kérdése volt.

További álláspontja szerint a járásbíróság indokolási kötelezettségének sem tett eleget, ugyanis tisztázni kellett volna, hogy mi vezetett ahhoz az eredményhez, amely alapján azt a megállapítást tehette, hogy a vádlottnak nem volt ismerete ezen jellegű kötelezettségéről.

A fentiek okán tehát az elsőfokú bíróság ítélete Be.351.§ (2) bekezdés d) pontjában írt okból megalapozatlan, melyen túlmenően a Be.373.§ (1) bekezdés III/a. pontja szerint az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének olyan mértékben nem tett eleget, hogy emiatt az ítélet felülbírálatra alkalmatlan, ezért az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítására tett indítványt. Az új eljárás keretében azon települési polgármesterek tanúkénti kihallgatását tartotta szükségesnek, ahol szabályos vízkárelhárítási terv készült, arra nézve, hogy ez milyen formában készült, a polgármesterek honnan, milyen módon szereztek tudomást ezen elkészítési kötelezettségéről, azt hogyan készítették el és végső soron hogyan került alkalmazásra, valamint ezen jogszabályi kötelezettségüknek milyen alapon tudtak eleget tenni.

A **Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Főügyészség** a Bf.6665/2010. számú átiratában a vádlott terhére bejelentett ügyészi perorvoslatot – osztva annak írásban kifejezett indokait – változatlan tartalommal fenntartotta, hangsúlyozva azt, hogy a konkrét ügyben a büntetőjogi felelősség alapját nem csupán a törvényi szintű kogens rendelkezések alapozzák meg. A törvényeknél alacsonyabb jogszabályi rendelkezések ismeretének hiánya ugyancsak nem képezheti a terhelt büntetőjogi felelőssége megállapításának akadályát.

Minderre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletének a Be.373.§ (1) bekezdés III/a. pontja alapján történő hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítására tett indítványt.

A másodfokú bíróság az ügyészi fellebbezést a Be.361-362.§-ai alapján **nyilvános ülésen** bírálta el, melyen a *másodfokú vádhatóság megjelent képviselője* az írásbeli indítványt változatlanul fenntartotta, álláspontja szerint az elsőfokú határozat alkalmatlan az érdemi felülbírálatra, ezért a hatályon kívül helyezése indokolt.

A vádlott meghatalmazott védője az ügyészi perorvoslatot alaptalannak találta. Álláspontja szerint az elsőfokú határozat megalapozott, az elsőfokú eljárás a perrendi szabályok betartásával került lefolytatásra és az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét is teljesítette. Kifejtette, hogy az ügyészi fellebbezés szerint nem tisztázott, hogy milyen elnevezésű tervekkel kellett volna Felsőzsolcának rendelkeznie, hiszen hol védelmi tervnek, hol árvízvédelmi tervnek nevezi az ügyész a hiányolt tervet. Egyébiránt Felsőzsolca rendelkezett ilyen tervvel, ezt több tanúvallomás is alátámasztotta, a katasztrófavédelem azonban nem ezen tervet vizsgálta. Felsőzsolca védelmi terve szerint egyébként hatásos volt a védekezés, hiszen a májusi árvízét követően az került alkalmazásra, az ezt követő árvíz pedig egy természeti katasztrófa volt, egy olyan katasztrófa, amit korrigálni emberi léptékekkel nem lehet. Minderre tekintettel az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

Fehér Attila József vádlott a felszólalásában rögzítette, hogy az önkormányzati törvényt jól ismerte, hiszen 20 évig volt polgármester, azonban eszerint nem a polgármester kötelező feladata a hiányolt terv elkészítése. Azon ügyészi álláspont sem felel meg a valóságnak, mely szerint az önkormányzat költségvetéséből meg lehetett volna oldani a tízmillió forintos összegű tervekészítés kifizetését, ugyanis a költségvetés összeállítása során a kötelező önkormányzati feladatokhoz kell forrást rendelni, ez pedig nem volt kötelező feladat. Rögzítette továbbá, hogy a hiányolt terv több települést érint, így érthetetlennek találta azon ügyészi álláspontot, mely szerint annak el nem készítéséért Felsőzsolca polgármestere lenne felelős csupán. Egyebekben Felsőzsolca rendelkezett vízvédelmi tervvel, véleményezte is ÉKÖVIZIG, azt javításra szorulónak, hiányosnak ítélte, de hangsúlyozta, hogy volt ilyen terv. Minderre tekintettel az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

XXXXXXXXXX

A bejelentett perorvoslat folytán a törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be.348.§ (1) bekezdése értelmében teljes terjedelmében felülbíráltta.

Ennek során megállapította, hogy a járásbíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megsértése nélkül folytatta le, melynek során ügyfelderítési kötelezettségének maradéktalanul eleget tett. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat összegyűjtötte és mérlegelési körébe vonta, ítéleti tényállását a felvett bizonyítás anyagára alapítottan, és a bizonyítékokat a logika általános szabályainak megfelelően értékelve és ezen értékelő tevékenységéről számot adva helyesen állapította meg.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás nem szenved a Be.351.§ (2) bekezdése a)-d) pontjaiban rögzített hibákban és hiányosságokban, nem tartalmaz iratellenes megállapítást és helytelen ténybeli következtetést sem, ekként megalapozott, így az érdemi felülbírálat során a Be.351.§ (1) bekezdése értelmében a törvényszék részére is irányadóként szolgált, és a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

Tekintettel arra, hogy a tényállás megalapozott, így az ügyész fellebbezésében írt azon hivatkozás, mely szerint az elsőfokú bíróság ítélete a Be.351.§ (2) bekezdés d) pontjában írt okból megalapozatlan, tévesnek tekinthető.

A Be.351.§ (2) bekezdés d) pontjában írt megalapozatlansági ok az, amikor a bíróság a megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtet. Ez esetben a bíróság a bizonyítékok bizonyító erejének értékelése során követ el logikai hibát, amely felderítetlenséget eredményez, azaz a bizonyíték olyan fogyatékoságban szenved, mely miatt nem alapozható rá tényállás. A közvetett bizonyítás valójában tényből tényre következtetés. A tényből tényre következtetés hibája a közvetett bizonyítás elégtelenségét jelzi, azaz a bizonyíték nem kifejezetten és perdöntő módon mutat a bizonyítandó tényre, hanem egy másik tényre mutat, ami releváns, mert abból vonható le következtetés a perdöntő tényre, amely esetre azonban a Be.351.§ (2) bekezdés d) pontja írja elő a helyesség követelményét.

Jelen esetben az ügyészi fellebbezésben kifejtett álláspont szerint az elsőfokú bíróság ítélete azért szenved Be.351.§ (2) bekezdés d) pontjában írt megalapozatlansági hibában, mert a bíróság téves jogi következtetésre jutott, amikor a vádlottat az ellene emelt vád alól bűncselekmény hiányában felmentette. Ezen hivatkozás azonban nem felel meg a Be.351.§ (2) bekezdés d) pontjában írt megalapozatlansági oknak, hiszen a fentiek szerint ezen megalapozatlansági ok esetén a bíróság a megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtet, jelen esetben azonban nem tényből tényre következtetett, hanem arra a jogi következtetésre jutott, hogy a vádlott nem járt el gondatlanul, így bűnössége hiányában a terhére rótt bűncselekményt nem követte el.

Nem volt helytálló az ügyészi fellebbezésben rögzített azon álláspont sem, miszerint a járásbíróság az indokolási kötelezettségének olyan mértékben nem tett eleget, ami a Be.353.§ (1) bekezdés III/a. pontjára figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezéséhez vezetne.

Az indokolási kötelezettség megszegése ugyanis akkor eredményezhet feltétlenül hatályon kívül helyezési okot, ha a megtámadott határozat indokolása tény vagy jogkérdésben oly mértékben hiányos, hogy abból nem állapítható meg, hogy a bíróság mire alapozta a döntését. Tehát ezen indokolási kötelezettség megsértése nem az indokolás bármely elemének hiányát, hibáját jelenti, hanem annál szűkebb körű. Az indokolás szorosan kapcsolódik a bírói mérlegeléshez és ténymegállapításokhoz, melyet szem előtt tartva megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét is maradéktalanul teljesítette, hiszen az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából megállapítható, nyomon követhető, világos és egyértelmű, hogy az elsőfokú bíróság milyen tények, adatok, körülmények és bizonyítékok alapján jutott a cselekmény elkövetésekor hatályos jogszabályi környezetet is tekintve arra az álláspontra, hogy a vádlott nem követte el a terhére rótt bűncselekményt. Ekként a Be.373.§ (1) bekezdés III/a. pontja, mint abszolút hatályon kívül helyezési ok fel sem merülhet.

Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének elmulasztásával a Be.375.§ (1) bekezdésében foglaltak szerinti relatív eljárási szabálysértést sem valósított meg, hiszen a Be.78.§ (3) bekezdésében foglaltak nyomán az összes szükséges bizonyítási eszközt beszerezte és értékelte, ítéletének indokolásában számot adott a ténykérdések elbírásának, a bizonyítékok értékelésének folyamatáról és azon indokokról, amelyek alapján az ítéleti tényállást megállapította.

Az ügyészi fellebbezés tulajdonképpen azt sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok, adatok és jogszabályi környezet alapján nem állapította meg, hogy a vádlott mint polgármester a reá vonatkozó kötelezettség teljesítése során nem a tőle elvárható figyelmet és körültekintést tanúsította, azaz hogy gondatlanul járt el, ekként megvalósította a gondatlanságból elkövetett közveszély okozás vétségét.

Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének maradéktalanul eleget téve a beszerzett bizonyítékokat tényleges tartalmukkal összhangban értékelte, egymással összevetette, a bizonyítékokat okszerűen, az ésszerűség és a logika követelményeinek a szem előtt tartásával mérlegelte és felsorakoztatta azon jogszabályokat, melyek irányadónak tekinthetők. A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, mely szerint Felsőzsolca várost elöntő árvíz elsődleges oka a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az volt, hogy Felsőzsolca nem volt körtöltéssel védve, amelynek létesítése állami feladat lett volna, melyen túlmenően Felsőzsolca térségében kiépített utaknak visszaduzzasztó hatása volt az elöntésre, mely miatt a víz beáramlásának sebessége fokozódott a Kis-Sajó irányából, és hogy az árterületen épült áruházak szűkítették a nagy vízi medret, mely vízszint emelkedést okozott. Az árvízvédelmi töltés hiányában a vízkárelhárítási terv megléte esetén a településen az elöntés bekövetkezett volna, azonban utólag azt pontosan meghatározni nem lehet, hogy a vízkárelhárítási terv hiánya okán milyen károk keletkeztek volna.

A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját is, miszerint arra, hogy Felsőzsolca város vízkárelhárítási tervet készítsen, nem volt közvetlen és egyértelmű jogi előírás és az nem volt törvényi szintű kötelező önkormányzati feladatként meghatározva, mely elsőbírói álláspontot az országgyűlési biztos jelentése is egyértelműen alátámasztotta. Mindamelllett a másodfokú bíróság azon ügyészi állásponttal sem értett egyet, mely szerint még ha az

önkormányzati törvény nem is tartalmaz arra vonatkozó törvényi kötelezettséget, hogy vízkárelhárítási terv elkészítése kötelező, az alsóbb rendű jogszabályok alapján e kötelezettség megállapítható lenne. Ugyanakkor a város rendelkezett más olyan védekezési, veszélyelhárítási tervekkel, melynek része volt az árvízvédelmi terv is.

Minderre tekintettel az elsőfokú bíróság nem tévedett, amikor a vádlottat az ellene emelt gondatlanságból elkövetett közveszélyokozás vétsége emelt vád alól bűncselekmény hiányában felmentette, ekként az ügyészi fellebbezés alaptalan.

A fentiekre tekintettel tehát az elsőfokú bíróság ítélete helyes és törvényes, a másodfokú eljárásban nem merült alapos ok sem annak megváltoztatására, sem a hatályon kívül helyezésre, ekként a törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.371.§ (1) bekezdése alapján – helyes indokaira tekintettel – helybenhagyta.

A törvényszék a Be.339.§ (3) bekezdése alapján hívta fel az elsőfokú bíróságot, hogy a vádlott felmentése folytán a meghatalmazott védő díja és költsége, illetve a vádlott költsége tárgyában különleges eljárás keretei között rendelkezék.

Miskolc, 2015. évi december hó 16. napján

Dr. Páricsiné dr. Nagy Ágnes sk. a tanács elnöke, Dr. Répássy Árpádné dr. Német Laura sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Spisák Sándor sk. a tanács tagja

A kiadmány hitelül:

Gombos Krisztina
mt. írnok

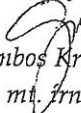
Zár ad é k:

A Miskolci Járásbíróság 9.B.1175/2013/56. számú ítélete a törvényszék jelen határozatával 2015. évi december hó 16. napján jogerőre emelkedett.

Miskolc, 2015. évi december hó 16. napján

Dr. Páricsiné dr. Nagy Ágnes s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Gombos Krisztina
mt. írnok

